

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **S. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 6.2.2013 o zvýšení invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba s e **z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků s e **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o zvýšení invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění (dále jen ZDP) z důvodu, že nově dopočtená doba nemá vliv na výši důchodu.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které uvedl, že od r. 1992 pobíral plný invalidní důchod. Dne 31.3.2011 mu byl přiznán starobní důchod, jehož výše byla rozhodnutím ze dne 7.6.2012 zvýšena, neboť byla nově zhodnocena dodatečně doložená doba zaměstnání. Má za to, že tyto nové doby by mu měly být započteny i do výše invalidního důchodu. Navrhl zrušení napadeného

rozhodnutí a vrácení věci žalované.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobce se domáhá zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhodnocení dodatečně doložených dob zaměstnání a jeho doplacení. Vzhledem k tomu, že žalobci vznikl nárok na invalidní důchod dne 11.6.1990 a podle § 163 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění k 31.12.1995, platí, že výše invalidního důchodu, na který vznikl nárok v době od 1.10.1988 do 31.12.1990, nesmí být nižší než jeho výše stanovená podle předpisů platných před 1.10.1988, byl proveden srovnávací výpočet invalidního důchodu podle zákona č. 121/1975 Sb. Výpočet podle tohoto zákona je stejný jako výpočet důchodu podle zákona č. 100/1988 Sb. K důchodu však náleží zvýšení o 30,- Kč a o 40,- Kč měsíčně podle zákonného opatření č. 76/1979 Sb., resp. číslo 7/1982 Sb. Takto vypočtený invalidní důchod po zhodnocení nově doložených dob pojištění by od 1.3.1992 činil 1.099,- Kč. Protože invalidní důchod byl jediným zdrojem příjmu a nedosahoval částky 1.580,- Kč měsíčně, pak v souladu s ust. § 54 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.5.1992, byl důchod na tuto částku zvýšen. Invalidní důchod ke dni 1.3.1990 činil 1.040,- Kč a z důvodu jediného zdroje příjmu byl zvýšen na částku 1.580,- Kč. Navrhl žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 5.11.2012 potvrdila. V odůvodnění uvedla, že označeným rozhodnutím ze dne 5.11.2012 zamítla žádost o zvýšení invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) ZDP. Účastník řízení pobíral od r. 1992 plný invalidní důchod a dne 4.7.2012 požádal o úpravu a zpětně doplacení invalidního důchodu na základě dodatečně doložených dob zaměstnání, které předložil k žádosti o zvýšení starobního důchodu. Na základě dodatečně doložených dokladů (ELDP ze dne 16.11.2011, potvrzení Věznice Heřmanice ze dne 21.11.2011, přehled dob věznění Vězeňské služby ČR ze dne 7.11.2011) a výsledku provedeného šetření (potvrzení Věznice Pankrác ze dne 7.3.2012) byla účastníku řízení započtena doba zaměstnání v letech 1962 – 1971 u Organizace OKD v IAA pracovní kategorii v rozsahu 3068 dní a ve III. pracovní kategorii v rozsahu 69 dní. Dále doba od 21.7.1973 do 25.4.1974 v rozsahu 279 dní a od 1.1.1976 do 17.8.1977 v rozsahu 492 dní, kdy byl zařazen do práce v době výkonu trestu odnětí svobody. Celkem účastník řízení získal dobu pojištění v rozsahu 38 let. Vzhledem k tomu, že po dosažení 18-ti let věku získal 7 let v I. pracovní kategorii, zvýší se základní výměra důchodu o 14 % průměrného měsíčního výdělku, za zbývajících 6 let zaměstnání ve III. pracovní kategorii dojde ke zvýšení důchodu o 6 %; celkově činí výše invalidního důchodu 70 % průměrného měsíčního výdělku. Průměrný měsíční výdělek u účastníka řízení činí 1.469,- Kč. Dle ust. § 30 zákona č. 100/1998 Sb. činí výše invalidního důchodu 1.029,- Kč měsíčně (70 % z 1.469,-). Invalidní důchod, který byl účastníku řízení při jeho přiznání k 1.3.1992 vypočten z PMV podle § 163 zákona č. 100/1988 Sb. činil pouze 1.040,- Kč. Jelikož byl jediným zdrojem příjmu, byl zvýšen na pevnou částku 1.580,- Kč měsíčně. Vzhledem k tomu, že i po započtení dodatečně doložených dob zaměstnání by invalidní důchod činil méně než činil invalidní důchod, který mu byl přiznán ode dne 1.3.1992, nárok na zvýšení invalidního důchodu, a tedy i nárok na doplatek tohoto důchodu nevznikl.

[5] Rozhodnutím ze dne 5.11.2012 byla žalobci zamítnuta žádost o zvýšení

invalidního důchodu z důvodu, že dodatečně provedený zápočet je zcela bez vlivu na rozhodnutí ze dne 13.3.1995, neboť z důvodu zvýšení důchodu jako jediného zdroje příjmu, byl důchod upravován s účinností od 1.3.1991 až do 31.12.1995 na částky 1.800,- Kč měsíčně, od června 1992 1.980,- Kč měsíčně, od března 1993 2.060,- Kč měsíčně, od listopadu 1993 2.160,- Kč měsíčně, od dubna 1994 2.260,- Kč měsíčně a od prosince 1994 2.460,- Kč měsíčně. Provedený zápočet dob zaměstnání nedosáhl na výše uvedenou úpravu invalidního důchodu.

[6] Rekapitulace věci: žalobci byl žalovanou přiznán invalidní důchod od 1.3.1992 ve výši 1.040,- Kč. Žalobci v té době bylo započteno 35 let a 278 dnů, z toho 6 let v IAA pracovní kategorii a důchod byl vypočten z průměrného měsíčního výdělku (dále jen PMV) 1.469,- Kč. Důchod 970,- Kč (66 % z 1.469,-) byl z důvodu jediného zdroje příjmu zvýšen na 1.040,- Kč, neboť podle v té době platné právní úpravě (§ 54 odst. 1 věta před středníkem zák. č. 100/1988 Sb.) byl-li invalidní důchod jediným zdrojem příjmu důchodce a nedosahoval částky 1.580,- Kčs měsíčně, zvýšil se důchod na tuto částku. Žalobci byl rozhodnutím ze dne 31.3.2011 přiznán starobní důchod od 18.7.2009 ve výši 7.430,- Kč při započtení 33 roků pojištění. Žalobce podal dne 14.12.2011 žádost o úpravu starobního důchodu s tím, že dodatečně došetřil dobu zaměstnání u OKD Ostrava v době od 4.9.1962 do 6.4.1971, což dokládal přílohou 126 a dále nově prokazoval dobu zaměstnání od 21.7.1973 do 25.4.1974, kdy byl ve výkonu trestu, což doložil potvrzením vězeňské služby, a dále potvrzením Vězeňské služby ČR ze dne 7.11.2011 nově dokladoval dobu od 27.11.1975 do 5.9.1977. K této žádosti žalovaná rozhodla dne 7.6.2012 tak, že dodatečně započetla nově prokázanou dobu pojištění, takže celkem započítala žalobci 38 let pojištění a důchod zvýšila od 18.7.2009 na částku 8.067,- Kč. Žalobce po obdržení rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu podal u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 4.7.2012 námitky proti rozhodnutí ze dne 7.6.2012, ve kterých uvedl, že „na základě mé žádosti o úpravu důchodu dodatečným doložením dob zaměstnání mi byl zaslán doplatek důchodu za období od 18.7.2009 ve výši asi 15.000,- Kč. Bezprostředně před přiznáním starobního důchodu jsem však pobíral důchod plný invalidní, a to od r. 1992. Za dobu pobírání invalidního důchodu mi však žádný doplatek zaslán nebyl“. Žalovaná vyhodnotila, že těmito námitkami žalobce požádal o úpravu invalidního důchodu a jeho doplacení a tak dne 5.11.2012 rozhodla tak, jak již výše uvedeno a žádost o zvýšení invalidního důchodu zamítla. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 27.11.2012. Nutno konstatovat, že žalobce ještě dne 8.11.2012 u Okresní správy sociálního zabezpečení sepsal žádost o úpravu invalidního důchodu. V žádosti uvedl, že rozhodnutím ze dne 7.6.2012 byl upraven starobní důchod po doložení dokladů prokazujících jeho výdělečnou činnost v obdobích: 4.9.1962-6.4.1971 a od 21.7.1973-25.4.1974. Součástí žádosti (ze dne 8.11.2012) žádá o dodatečné zhodnocení týchž dob pro výši jeho předchozího plného invalidního důchodu, a to od roku 1992 zpětně (ve správním spise není doloženo jak žalovaná o žádosti ze dne 8.11.2012 rozhodla, zda-li vůbec rozhodla).

[7] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[8] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen

s.ř.s.), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[9] Podle ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

[10] Krajský soud se nejdříve zabýval otázkou, zda v projednávané věci byl právní důvod k zahájení řízení a soud se ztotožnil s názorem žalované, že rozhodující pro posouzení je obsah podání, nikoliv jeho označení. Byť obsah podání ze dne 4.7.2012 označený jako námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.6.2012 je poněkud zmatený, lze z něj vyvodit, že žalobce se domáhá přepočítání invalidního důchodu, který pobíral před přiznáním starobního důchodu, a to z důvodu nově doložené době pojištění, která byla zohledněna při přepočtu starobního důchodu a vyplacení doplatku.

[11] Žalované nutno přisvědčit, že ač žalobci pro výši invalidního důchodu se vznikem nároku dne 1.3.1992 nově zhodnotila dobu pojištění v rozsahu 562 dnů (279 dní za období od 21.7.1973 do 25.4.1974 a 283 dnů v období od 27.11.1975 do 5. 9. 1977) nic z toho žalobce ve svůj prospěch nevytěžil z následujícího důvodu. Žalobci v roce 1992 bylo započteno: celkem 35 let, z toho 6 let v IAA prac. kategorii, což znamená, že důchod byl stanoven ve výši 66 % (50 % za 25 let zaměstnání plus 12 % za 6 let v I. prac. kategorii plus 6 % za III. prac. kategorii) z PMV 1469,- Kč, což činí 970,- Kč. S odkazem na uvedené v odstavci [6] tohoto rozsudku, vzhledem k tomu, že důchod nedosahoval částky 1580,- Kč, byl důchod na tuto částku upraven. Započtením nově prokázané doby v rozsahu 562 dnů pak žalobce získal 38 let pojištění, z toho 7 let v IAA pracovní kategorii, takže základní výměra důchodu 50 % se navýšila o 14 % plus 6 % PMV, což představuje výši důchodu 1.029 Kč (70 % z 1469,-), tedy opět nižší než částka důchodu jediného zdroje příjmu 1.580,- Kč. Žalobce tak nebyl krácen na výši invalidního důchodu, neboť při stanovení jeho výše využil dobrodíní ustanovení § 54 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb.

[12] Vzhledem k výše uvedenému, soud žalobě nevyhověl a žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť nebyla důvodná.

[13] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat.znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15. října 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně